in nõ soluẽdo decimas ubi nõ est ꝯsuetudo nec eccia petit qꝛ aliq̄ doctores dicũt tales excusari· aliqui nõ· et no· Jo· an· in· c· i· de deci· li· vi· de empcõne iuriũ locoꝝ Janue montis florentie· et impstitoꝝ ven̄· quia quidã dicũt hãc empcõz esse licitam· quidaz illicitam· Dic ſm guil· qꝫ in hijs casibꝫ ⁊ silibꝫ ꝯfessor nõ dꝫ p̄cipitare sniam de mortali nec ꝯdenaẽ ꝯtrariũ facietes seu ꝯtrariã opinionẽ tenẽtes nec ꝓpter ħ dꝫ absolucõz denegaẽ ħ terrorẽ incutẽ exponẽdo eis piclm cõsulẽdo sp qđ tuti⁹ ẽ scꝫ ut ab hmõi se abstineãt·

¶ Incipit scđa pars principalis huius operis de penitentis ad ꝯfessionẽ admissione·

Circa scđm notãdũ qꝫ ꝯfessor pccõrẽ venientẽ ad ꝯfessionẽ benigne dulciter ⁊ caritatiue recipe dꝫ· xxvi· q· vij· p totuz· Et ut secure prudẽter ⁊ discrete pcedat qꝛ in pcessu audiẽtie ꝯfessionis penitẽtis sepius occurrũt aliq̄ ꝓpter q̄ cõfessor ꝯgnoscit se nõ debere nec posse de iure ipm cõfitentẽ absoluẽ dꝫ añ omia de hmõi inuestigare diligẽter ne si post audiẽtiã pccoꝝ ꝯfitentis aliqđ tlẽ impedimẽtũ inueniẽs velit eũ recusaẽ seu sibi asolucõnẽ denegare moleste ferat ⁊ merito de ipo ꝯfessore possit ꝯqueri· qꝛ ut q̄daz ait Turpius eicitur q̄z nõ admittitur hospes·

¶ Octo sũt casus quos ponit hosti· in sũma in quibꝫ p̄t q̄s alteri ꝯfiteri q̄z ꝓprio sacerdoti·

PRimo igitur ſm hoſt. in ſũ. debꝫ ↄfeſſoꝛ in=
ueſtigare a penitēte cuius ꝓrie et epatus
ſiue iuriſdictōis ſit | et ſi nō ſue iuriſdictōis eſt
ſꝫ aliene remittat eū. niſi in caſibꝫ in quibꝫ lꝫ al=
teri confiteri q̄ꝫ ꝓprio ſacerdoti ſine eius licētiā
quos idē ponit hoſt. in ſũ. ti. de pe. et re. ¶. cui cō=
fitendū. Et ſūt octo | quoꝝ ꝑmus eſt. Qñ ꝓpri=
us ſacerdos eſt omnino indiſcretus et ignarus
ut quia neſciat diſcernē inter pcc̄m et pcc̄m. Nā
qui vult ↄfiteri debꝫ querē ſacerdotē qui ſciat
ſoluere et ligare. de pe. di. vi. qui vult. et. c. ſi ſa
cerdos. et de hoc ſatis p arch. et licet tutius ſit
in hoc caſu petē licētiā a ꝓprio ſacerdote vel ab
eius ſuꝑiore tamē nō videtur neceſſariū cū ra=
tione ignorātie ꝓprij ſacerdotis ipo iure cōce=
datur lnīa ↄfitendi alteri ut in. c. placuit. de pe.
di. vi. facit ad hoc glo. e. di. ¶. qd aūt. et de reg.
iu. indultū. li. vi. cū ſuis cōcor. et multo mag ſi=
ne lnīa pt alteri ↄfiteri ſi ꝓprius ſacerdos ē ſol
licitator ad malū vel ꝓnus ad pcc̄m qd q̄s debꝫ
ↄfiteri | vel ex ↄfeſſione immineret piculū ↄfitē
ti vel ↄfeſſori. vel ſi eſſꝫ reuelator cōfeſſionis. etiā
ſi dormiēs ſomniādo reuelaret ut aliquibꝫ acci
dit. de quo in ſimili in cle. j. de homic. / vel ſi ſit pec
catū ↄmiſſum ↄtra ipm ſacerdotē vel ↄtra ſuos
ↄiūctos vel ↄiūctas | nō debꝫ ſubditus ſibi ↄfite
ri ſꝫ petē licētiā ab eo. ex. de pe. et re. omis. cō. pe.
tho. ala. Inno. et. w. Et lꝫ q̄dā intelligāt ſꝫ verū
ſolū qñ cā ꝓpter quā aliq̄s vult alieno cōfiteri
non ꝓcedit ex defcū ꝓprij ſac̄dotis tñ ꝓus dein

est melius vid' indistincte. siue cā pcedat ex defectu ppri sacerdotis siue non. Et dz sacdos credē petenti et allegāti saltē in gne iustā cām qz nō ē verisile q cū fallacijs vadat q̄s ad penitētiā. ut dic. glo. in c. placuit. de pe. di. vi. Et si sacdos maliciose licētiā iusta de cā petitā dare recusat. glo. in dcō. c. ois. sup v. obtineat. dicit q pt postea ire ad aliū. ar. de regla. c. lz. uel vadat ad eius supiorē si pt ut illū cōpellat uel ipe det licētiaz. ar. de iur. pro. c. nullus. et de pe. et re. c. si. in fi. Dic tn hosti. q si piculū nō est in mora tūc h casu tuti9 ē p licētia supiorē adire. Si aūt piculū ē in mora stati pt libere aliū sacdotē adire. et h referūt Jo. an. et dns an. de bu. sup dcā glo. c. ois. Qd si nō possz in pdcis casibz et silibz aliū sacdotē hre cui ofiteatur qz ppriū et necitas immineat uel eligat sine cōfessione mori et soli deo ofiteatur. uel ofiteatur ppo sacdoti in gne de omibz alijs sbticēdo omnino pccā et circūstātias ex q̄bz verisilr possz piculū imminere uel ex eis maluz aliqd puenire. Deus eni sic ordinat opa sua q nō vult esse causa mali. h tenēt Innoc. host. Jo. an. do. An. de bu. et omes moderni oiūter. Si aūt ppus sacerdos essz ligatus ecclastica censura puta q̄a est hereticus excōicatus scismaticus interdcūs uel suspensus quo ad se et quo ad alios. cū omes tales hita noticia de pdcis in oinis officijs et sacrorum pcepcōne sint reglariter euitādi pt sbditus talē ppriū sacerdotē iuste respuere nec dz sibi confiteri h debz ad

sup[er]iore[m] recurrere ut sibi det licentia[m] alienu[m] adi-
re / vel sibi alias p[ro]videat de remedio oportuno
Q[uo]d si no[n] p[otes]t l[icent]iam obtine[re] nec sibi aliter p[ro]vide-
tur. dicit tho. in. iiij. di. xvij. q[uod] ide[m] e[st] iudiciu[m] q[uo]d
de illo qui no[n] h[abe]t copia[m] sacerdotis. ¶ Sc[un]d[u]s e[st] cu[m]
q[ui]s tra[n]stulit domiciliu[m] de vna p[ar]rochia ad alia[m] / q[uia]
stati efficitur p[ar]rochianus illius eccl[esi]e ad qua[m]
se tra[n]stulit. et s[u]biectus illi curato in o[mn]ib[us] que
ad ius p[ar]rochiale p[er]tine[n]t p[re]ter[que] in decimis p[re]dia
lib[us] q[uae] regulariter illi eccl[esi]e debe[n]t dari in cuius p[ar]-
rochia p[re]dia su[n]t sita. ex[tra] de paroch. c. si. et. xvi. q. i.
si q[ui]s laicus. et h[oc] veru[m] si se tra[n]stulit a[n]i[m]o remane[n]-
di et ex toto q[uia] tu[n]c stati q[uod] explicatis sarcinu-
lis suis in domicilio co[n]ducto receptus est effe-
ctus e[st] de foro illius. a[lia]s sola possessio no[n] co[n]stitu
it domiciliu[m] / ut no. host. in su[mma]. ti. de paroch. §. quis
intelligatur. et arch. xiij. q. ij. §. q[uia] g[ra]. in fi. atte[n]
si q[ui]s p[er] a[n]nu[m] moraretur in aliqua p[ar]rochia l[icet] non
se tra[n]stulisset a[n]i[m]o remane[n]di b[e]n[e] efficeretur tu[n]c de
foro illius. ut no. Inno. in. c. om[n]is. de peni. et re.
Si vero i[n] diu[er]sis eq[ua]liter q[ui]s degit p[ar]rochijs vel lo
cis utriusq[ue] p[ar]rochianus intelligitur / et poterit
recip[er]e sacra utrobiq[ue] t[em]p[or]e quo ibi moratur pu-
ta si estiuali t[em]p[or]e moretur i[n] vna. hiemali vero in
alia. secus t[ame]n si appareat q[uod] hor[um] domiciliu[m] sit p[ri]n
cipali[us]. Tutius t[ame]n esset h[oc]. talis de l[icent]ia sui ep[iscop]i eli-
gat sibi co[n]fessore[m] / et no. host. ubi. s[upra]. ¶ Terci[us] casus
e[st] q[ua]n[do] q[ui]s e[st] vagabu[n]dus / nullibi h[abe]ns nec quere[n]s
domiciliu[m] s[ed] hincinde circuie[n]s. talis eni[m] p[otes]t ubi-
q[ue] co[n]fiteri cui lib[et] sacerdoti execuco[n]e[m] ordis sa-

cerdotalis hñti | nedũ quo ad celebrãdũ ꝫ etiã quo ad soluẽdũ et ligãdũ | ut notatur ꝭ infra. in ſi. viij. casus. ar. ff. de iudic. l. heres absens. Nã et vagabũdus criminosus ubiqꝫ puniri pt. C. ubi de cri. agi opor. l. i. et ex̃ de rap. c. i. et monachus vagabũdus ubiqꝫ capi pt. xviij. q. ij. abbates. idẽ qꝫ de vagabũdis ẽ etiã de mercatoribꝫ qui nusqꝫ hñt domiciliũ ꝫ semp secuntur nũdinas. Negociatores vero et viatores | romipete ꝛ peregrini si sine licẽtia ꝓprij curati iter arripiãt vel pegrinẽtur | nõ pñt penitentiã seu ecclesiastica sacrã ab alio sacerdote recipe | nisi in necessitate ꝯstituti scꝫ periculi mortis vel nisi alicui morã traxerint ꝑ annũ seu paulo minus ut ĩ. casu. vi. Si vero cum eius licẽtia recesserit. tũc distigue qꝛ in negociatoribꝫ ꝛ viatoribꝫ requiritur lĩia exꝑssa ꝛ explicita ad ꝭ ut possint cõfiteri et ꝯicare alias nõ poterũt nisi ut sup̃. Romipete vero et pegrinãtes ad loca sancta si de licẽtia ꝓprij sacerdotis iter arripuerint siue peregrinacõis insignia ab eo acceperint eo ipo videtur eis tacite dedisse licentiã cui maluerint confitendi de omĩbꝫ peccatis que ꝯmiserit in via vel ꝑ obliuionẽ omiserint cõfiteri añ recessum aut etiã sñẽter ꝭm. w. ꝯcor. Inno. in c. omis. de pe. et re. subdẽs. Credimus etiã talibꝫ datã esse licẽtiã recipiendi ecciastica sacrã a q̃ maluerit. A casibꝫ vero epo reſuatis si pegrinacõis insignia ab eo receperit vel al's de ei⁹ lĩia iter arripuerit eo ipso ut. s̃. vidꝫ eis implicite

data licētia ꝯfitēdi cui maluerīt ⁊ absoluē se
faciēdi etiā de casibꝫ ad epm ptinētibꝫ sic̄ ⁊ de pti-
nētibꝫ ad prochialē dcm ē· Quartus casus ē cū
q̄s ꝓprio domicilio relicto nauigat uel iter fac
q̄rēs q̄ se trāsferat· qꝛ p̄t ubiqꝫ cōfiteri quousqꝫ
alicubi habeat cū tlis dicatur esse sine domici-
lio· ff· ad munic· l· labeo· in pn̄· et· l· eius· ¶· cel-
sus· et no· Rich· in· iiij· di· xvij· arti· iij· q· i· Quī
tus est rōne delicti scꝫ qn̄ q̄s deliquit in aliena
parrochia· ex̄ de rap· c· i· et· vi· q· iij· placuit· qđ
intellige verū in foro iudiciali ſm Rich· ubi· s̄·
·xvi· q· i· c· v· et collec· in· c· oīs· de pe· et re· puta
cū q̄s ē excōicatus ī loco delicti· ut fieri solet in
furtis ⁊ silibꝫ· nā tūc nō p̄t absolui a ꝓprio sac-
dote ſꝫ ad excōicatorē mittēdus ē absoluēdus
ut ī iuribꝫ s̄ allegatꝰ· Secus aūt ī foro pn̄iali qꝛ
delinquēs ī prochia alterius rōne domicilij po-
terit bn̄ absolui a ꝓprio sac̄dote· nedū a pccīs ſꝫ
etiā ab excōicacōe iuris ꝯīs seu sinodalis ā ꝓ-
uincialis quā ꝯtraxerat ī aliena diocesi ul' poterit
a ꝓprio epo absolui· n̄ fuerit ꝓ̄pe reſuata· ut no·
collec· i· c· excōicatis· de offi· leg· Et hāc sniam
tenet abbas· si· extra ne cler· uel monach· super
specula· et de sen· exco· nup· et indirecte· li· i· ti· de
pe· et remiss· ¶· xcix· ſm Archidiac· Sextus ca-
sus est racōne studij· nam ut dicit Inno· in di-
cto· c· omnis· scolares et alij incole annales et
mercēnarij debent cōfiteri sacerdoti parrochie
quam incolūt per ānum· ar· ff· de iudic· l· si lon-
gius· ¶· i· xvi· q· i· questi· ubi dicit qꝛ ibi debent

soluere decimas psonales | quia ibi recipiunt
ecclesiastica sacrameta per anni circulu. Alij di
cut q idē est etiā si ad minus tempus conducāt
domos ar. extra de deci. ad apostolice. maxime
si sine fraude conductio vel habitatio proroga:
retur ultra natiuitatē dni vel pasca. quia tunc
ex pcepto decre. omnis. semper debent confiteri
et comunicare. Et hoc qd dicit Inno. de scolari
bus. veru est de scolaribz laicis. secus autem de
clericis. qz ut dicit Hosti. in su. ti. de proch. §.
quis intelligatur. et notat Archid. xiij. q. ij. §.
quia ergo. in fi. Si clericus staret p. xxx. anos
in studio sine licētia plati sui nunq̄ ɔtrahit do:
miciliu. sz si de eius licētia se trāstulerit statim ef:
ficitur de foro et iurisdictōne illius epi ad quē
trāsit et si nō perpetua tn̄ tpali. In omibz igitur
pmissis tutius est sm Innoc. q et viatores et
alij semper a pprio sacerdote licentiā habeant
specialem. Imo nō licet clericis vel laicis ɔfiteri
cisci sine licentia episcopi. de cōse. di. v. nō opor
tet. ij. et ibi per glo. et Archid. et extra de vo. et
vo. redem. c. magne. Idē in direct. ubi sup. §.
. lxxxix. ¶ Septimus casus est ratione necessi:
tatis | quia in articulo mortis cōstitutus siue oc
casione infirmitatis siue alterius periculi belli
maris et hmōi | in absentia pprij sacerdotis cu:
ilibz simplici sacerdoti catholico dumō censura
eccīastica nō ligato ɔfiteri pt | et ab eo absolui
ab oi pccō rexcōe. siue a iure siue ab hoie. ex̄ de
sepul. prochiano. et no. rich. in. iiij. di. xviij. ar.

·ix·q·i·nisi specialiter aliud sit statutū ut in ex⸗
cōicacōībꝫ ꝓcessus curie· Qn tn̄ p̄t epi copia
h̄ri nō dꝫ se simplex sacerdos de casibꝫ reſuua⸗
tis etiā in h̄ articulo intromittē ſm̄ Inno· Et h̄
etiā casu absoluēs ab excōicacōne supiori reſ⸗
uata iniūget absoluto ꝙ impedimēto cessante
quācito comode poterit se illi repn̄tet a quo fu⸗
erat absoluēdus mādatū eius hūiliter sup h̄
recepturus·ex· de sen·excō·ea noscitur·alias
reincidit in eandē sniam·ut m·c·eos e·ti·li·vi·
Secus aūt de casibꝫ reſuuatis epo! ꝙ exquo se⸗
mel absolutus ē nō expedit ꝙ iterū epo remit
tatur absoluēdus de nccitate ſꝫ de bn̄ esse· Ad⸗
de ꝙ etiā talis in piculo mortis ꝯstitutus p̄t cō⸗
fiteri laico deficiēte sacerdote ſꝫ nō p̄t ab eo ab
solui· Ideo euaso piculo tenetur iterū cōfiteri
eadē pcca nūo sacdoti cū eius copiā habuerit·
ut nōt tho·in·iiij·di·xvij· Octauus casus est si
sacdos nō ꝓpus ponit spem ī ratihabicōe ꝓprij
sacdotis ſꝫ tn̄ ꝯmūiter nō tenetur ꝙ ī tlibꝫ nō hꝫ
locū ratihabicō·ff·de reg·iur·l·actus legitimi·
et·e·ti·c·actus legiti·et·c·ratihabicōꝫ·li·vi· et
ibi p dinū·et Jo·an· Et sic hēs·viij·casus ī qbꝫ
p̄t qs alteri ꝯfiteri qꝫ ꝓpo sacdoti· nō tn̄ p̄t ꝯfi
teri cuilibꝫ sacdoti ſꝫ hijs tm̄ q̄ hn̄t execucōnē
ordinis sacdotalis et ad ꝯfessiones sūt abilita⸗
ti licꝫ non sint curati·abilitati dico a ꝓpo epo si
sūt sacdotes seclares ul' ab eo de ꝯsensu sui plati
si sūt religiosi·xxv· di·c· plectis·et ibi Archid·
Con·tho·ubi·s̄·et durā·in sūma pte·j·ti·de ꝯfes·

·q·x· In articulo tñ necessitatis pt absolue ut supͣ dixi casu· vij· quilibꝫ simplex sacerdos etiã ad cõfessiones nõ habilitatus ſm Ray· qꝛ qd est illicitũ necessitas facit licitũ· ꝯcor· bonaue· in· iiij· di· xix· ar· iij· q· i· et collec· in ·c· omnis· de pe· et re· Cõsulũt etiã Ray· et host· et ꝯiter mo dermi ꝙ in omi casu quo quis pt audire alienũ prochianũ debꝫ audiẽs de bñ esse ꝯfitẽti iniũgẽ ꝙ se repͥsentet ꝓprio sacerdoti· ar· ex· de sen· ex· de cetero· et· c· ea noscitur· et· c· qd de hijs·

¶ Ca· ij

Secũdo debꝫ cõfessor penitentẽ interrogare si se ad confessionem ꝑparauit et conscientiã suam quantũ potuit diligenter examinauit· Si reperit impparatũ et nõ bene dispositũ remittat eum suadendo ut se diligenter ppa- ret/ et pcipue si oportet cõfiteri generaliter vel de multo tempore et nõ sit periculũ in mora instruendo eũ ꝙ ad hoc ut facilius remissionem possit omnium peccatorum suoꝝ· Primo discutiat vitã suã discurrẽdo diuersas etates suas scꝫ puericie/ adolescentie/ virilitatis et senectutis· Secũdo ꝯsideret diuersos status/ scꝫ virginalem/ vidualem/ et matrimonialem· Tercio diuersas fortunas prosperitatis aduersitatis sanitatis et infirmitatis· Quarto diuersa officia et exercicia q plerũqꝫ exercitauit· Quinto diuersas societates cũ quibꝫ ꝯsuatus ẽ· Sexto diusa loca/ ciuitates/ castra/ villas ⁊ domos ĩ qbꝫ fuit· Septio ꝯsideret diusas culpas qbꝫ deũ offendit

Corde ↄsentiēdo/ ore loquēdo/ et ope adimplē do. Si vero ꝑparatū ⁊ bñ dispositū inuenerit uel nō adsit tpus ad ꝑparādū ex corde tñ doleat de hmōi negligētia ꝓcedat interrogādo de casibus immediate seqn̄tibꝫ ut sciat si tenetur iterare ↄfessiones p̄cedētes uel non.

¶ Sex sunt casus in quibꝫ tenetur quis iterare confessionē/ duo ex pte ↄfessoris/ et quatuor ex pte cōfitentis.

PRimus casus est si ↄfessori defuit potestas absoluēdi/ qđ ptↄtingē duplr̄ ſm durandum summa. ti. de ↄfess. q. xxvi. Aut qꝛ ↄfessor hꝫ potestatem artatā quo ad aliquod peccatum confessum ut si confitēs ↄfitetur aliquod peccatuꝫ cuius absolucōnem sibi reseruauit episcopus et tamē de facto ipe confessor ab illo absoluit. hoc enī casu cōfessus illi sacerdoti cū de hoc sibi constiterit tenebitur iterum confiteri superiori illud idem peccatum numero a quo nō potuit absolui. Alia autem a quibus potuit absolui a ꝓprio sacerdote superiori iterare non tenetur. Nec hoc casu dicitur confessio diuisa/ qꝛ ex quo omia peccata sua integre confessus est p̄mo sacerdoti. absoluēs scđo pficit qđ inceptuꝫ erat. et notat Richar. in. iiij. di. xvij. arti. ij. q. viij. ubi dicit qꝛ debet precedere absolucō superioris Aliquū tamē ecōtra/ aut quia confessor nullam

habet potestatẽ absoluendi ordinariã seu dele-
gatã puta qꝛ nõ erat sacerdos/ licet reputare-
tur vel irregularis vel carens titulo erat intru-
sus aut excõmũicatus aut suspensus ab officio
et hmõi. nã absolutus a tali cũ ei confiterit de
hoc/ tenetur iterũ eadẽ pcca cõfiteri/ quia reali
ter nõ erat absolutus/ quãuis ignorãtia durã-
te ꝓbabili/ quo ad deũ excusetur ꝫm doctores.
Idẽ Inno. in. c. dudũ. ij. de elec. Potest hic di-
stingui. Aut impedimẽtũ sacerdotis absoluẽ-
tis est iuris diuini ut quia non fuit baptisatus
seu nõ fuit sacerdos ordinatus/ et hoc casu ab-
solutus a tali hoc agnito tenetur iterũ confite-
ri ꝫm Rich. ubi sup̃ ar. iij. q. iij. nec in hoc papa
posset dispensare/ ut dicit Pe. de palu. ibidẽ. q.
. vi. Aut est iuris hũani seu positiui ut si est ex-
cõmũicatus suspensus et hmõi/ et tũc si impedi-
mentũ est notorium/ ut quia publice verberauit
clericũ/ vel manifestẽ est intrusus carens titulo
eccĩe curate/ nec est a supiore cõfirmatus. et cõ-
sequenter non habet ullã potestatẽ super par-
rochianos illius ecclesie. tali cõfessus tenetur
iterũ alteri confiteri. Si vero impedimentũ est
occultũ confitens tñ scit illud ↄfitẽdo illi/ pec-
cat mortaliter ↄmũicando ei in diuis et iterũ tenet
ↄfiteri. Si vero nescit illud qꝛ et sibi ꝛ alijs est
occultũ puta qꝛ percussit clẽicũ nullo vidẽte. hec
ẽ ignorãtia facti q excusat/ ideo hꝫ casu nõ tene
tur iterare quãuis postea illd impedimẽtũ fue-
rit detectũ. secus si hoc nesciret ignorãtia iuris/

puta scit illum excōmūicatū et tamē credit ab illo posse absolui. hoc enim casu non excusatur Cōcor. Rich. in. iiij. di. xviij. ar. vij. q. i. ubi dicit q prima opinio circa hoc nimis dura videtur scz q absolucōnes et ceteri actus legitimi quos aliq exercēt dū eorum latet excōicatio sunt irriti et manes iudicādi postq̄ȝ eorum excōicatio fuerit detecta. Ideo scda opio mitior ē et rōnabilior q̄ dicit absolucōnē occulti excōicati tenē etiā si postea detecta fuerit. Ar. de snia serui qui publice putabatur liber q̄ rata est. et ex de iur. pro. ɔsulta cōmbz. et ex de excep. excepcōnē. in glo. et de cler. ex. mi. apostolice. nō obi. extra de sentē. et re iudi. ad pbādū. q ibi loquitur de publice excōicato. Idē pe. de palude. ubi. s. Dns Anto. de butrio in dicto. c. dudū. ij. dicit q prima opinio tutior est et ideo tenenda sm eum.

Scdus casus est pter ignorantiā ɔfessoris. puta quia nescit ligare nec soluē seu discernere inter mortale et veniale et ɔsequenter nec rite absoluere. et sic ille qui scit talē esse confessorez et aliū querē negligit cum possit tenetur eadē pcca numero cōfiteri alteri idoneo cōfessori. de pe. di. vi. qui vult. et notat Rich. in. iiij. ubi supra. ar. ij. q. viij. Tercius est ex parte penitētis cum tribus sequētibus scilicz qn scienter et aduertenter tacuit vel omisit peccatū aliquod mortale vel de quo credidit seu pbabiliter dubitauit utrum fuerit mortale seu etiam omiserit scienter eius necessariam circūstantiam de

quibꝫ infra pte· iiij· ti· ij· quia hiis casibꝫ sic con-
fitendo ꝫm doctores peccat mortaliter/ et nõ so
lum si tacuit scienter sed etiã si omisit ex obli-
uione seu ignorantia affectata vel crassa/ puta
quia de peccatis ante cogitare noluit nec adhi
buit debitã diligentiã ꝓut de lege cõmuni hu-
mana pmittit fragilitas· Si tamẽ talis cõfesso
rem nõ mutat et ɔfessor habet memoriã alioꝝ
peccatorũ sufficit illud idẽ pccm numero qđ o-
misit et fictionẽ cõfiteri ei et reliqua in gñe· Si
vero mutat ɔfessorẽ vel etiã si confitetur eidẽ ꝫ
confessor nõ hꝫ memoriã alioꝝ pccorũ tũc tene
tur oĩa iterare ut no· durã· ubi· s̃· cõ cor· rich·
in· iiij· di· xvij· ar· ij· q· vi· Secus aũt si ignoran
tia ꝓbabili aliqđ etiã mortale omisit qꝛ tũc nõ
tenetur iterare nisi qđ omisit ꝫm eos· ¶ Quar
tus casus est qñ penitẽs penitentiã sibi iniũctã
scienter et deliberate absqꝫ legitia cã omisit seu
nõ ɔpleuit/ qꝛ tũc tenetur iterare cõfessionem si
penitentie oblitus est et ultra hꝫ peccat mortali-
ter ꝫm Sco· in· iiij· di· xv· q· i· et rich· ibidẽ· xviij·
di· ar· i· q· v· et hꝫ verũ de penitẽtia iniũcta ꝓ mor
talibꝫ· secus aũt si ꝓ venialibꝫ tantũ ꝫm Tho· et
omittẽs penitẽtiã sibi iniũctã etiã ꝓ mortalibꝫ
si recordatur semper potest perficẽ et perficiendo
non tenetur iterare· ꝓcipue quãdo non est sibi
prefixus terminus quem non posset transgre-
di licet forte ei sit declaratum infra quod tem-
pus debeat eam facere vel supplere si omiserit·
¶ Quintus casus ẽ cũ quis ficte ad confessionẽ

vadit et sine ɔtricōe puta q2 nō dolet de pctis omibz vel nō intēdit in futurū abstinere ab eis. seu etiā nō intendit facē id ad qd ex pcepto te netur puta ɔicare i pasca. Circa huc casū tn sūt varie opiones doctoꝝ. tho. in. iiij. di. xvij. dicit q hoc casu nō optet iterare cōfessionē q2 sic in baptismo ficte accedēs lz tūc nō recipiat rem sacri tn recedēte fictōne recipit. sic et de pe nitētia. Cō. pe. et Rich. in. iiij. di. xvij. ar. ij. q. viij. Idē Jo. et bar. Alij ɔtra de pe. di. iii. sūt plu res. et. C. hijs aūctatibz. et. c. si. et ibi p arch. q tenet q talis omnio tenetur iterare ɔfessionē et hec opio vid2 verior tutior et ɔiuor quā tenēt et approbāt Ray. et hosti. in su. ti. de pe. et remis. Inno. ex in. c. maiores. de bap. duran. in sum. e. ti. q. xxvi. Idē Con. Rober. vim. Scotus et bo- naue. in. iiij. di. xvij. et in direc. li. i. ti. de peni. et re. Potest dici p ɔcordia q intantū valet illa ɔfessio ficta nec oportz illā spēaliter iterari in- quātū durat effectus illius exp̄ssionis vocalis q est ps sacri. als nō. ideo distingue ut sup in tercio casu. ¶ Sextus casus ē ut cū tpe quo cō fessus fuit erat excōicatus q2 siue sciret se excō municatū siue ignoraret pbablr vel ec oblit9 fu issz tenetur iterare ɔfessionē cū h9 postea noueit q2 ligatus excōicacōne siue maiori siue minori nō potuit absolui a pctis cū excōicatus nō sit capax sacroꝝ eccie ex de cle. ex. mi. si celebrat. et sic illa absolutio fuit nulla. Et licz ignorātia

ꝓbabilis ꝑseruet eū a culpa et a pena irregu- laritatis nō tn̄ facit eū nō esse excōicatū · ar · e · ti · apostolice · et · xxx viij · di · cū itaq₃ · ꝯ cor · Ric · in · iiij · di · x viij · ar · ix · q · iiij · Pe · de palu · ibidē · q · vi · et durā · in su · ubi · s ·

Tercio introget eū ꝯfessor utrū nouerit se ab aliquo iudice esse excōicatū vel utrū inciderit in aliquā excōicacōnē iuris ꝯmunis papalē seu epalē vel etiā in sentētiā alicuius ꝯstitutionis sinodalis vel ꝓuīcialis | pticulariter inuestigando de aliquibꝫ casibꝫ excōicacōnū ſm cōdicōnē psone | et ꝑcipue de ꝯstōibꝫ illius diocesis vel ꝓuīcie vel etiam a legatis factis · Et si reperit eū excōicatū | ꝑmo ān oīa absoluat eū ab excōicacōne si aūctē hꝫ · sin aūt remittat eū ad hn̄tē · vel si talis penitēs foret ī articulo mortis possꝫ tūc absolui ut · s · pte · ij · c · i · ¶ · pe · et si ·

Quarto debꝫ ꝯfessor interrogare penitentē cuius vite sit et sciētie cuius status et cōuersacōnis · cuius artis vel officij · si mr̄imonio ligatus vel nō · Si religioni | quō sit obligatus vel astrictus · Si ex sbstātia licite acquisita viuat vel nō · Si alicui aliquid debꝫ ex cōtractu vel maleficio seu ex legato ꝑdecessorum suoꝝ · aut alias quouis mō · si sic et trāsactū est tps solutionis faciēde nō admittat eū ad ꝯfessionē nisi prius satisfecerit si pt · vel saltē a creditoribus suis dilacōnē obtinuerit cū alias nō possit debite ꝯfiteri nec pccm remitti ut dic aug · xiiij · q · vi · si res · et de reg · iu · nō dimittitur · li · vi · et hoc

expsse tenet Rich. in .iiii. di .xv. ar. v. q. iiii. et Sco. ibidē. q. ii. et Tho. scda hē. q. lxii. et q̄zuis sit fidedigna psona in hoc nō ē ei credēdū. et si pure ei credēdū esset nō tn̄ debet absolui donec cōstet de restōne actu cōpleta. pcipue si alias pmisit cōfessori suo satisfacē et nō satisfecit. Si vero nichil debz alicui et si in pcessu cōfessionis occurrat aliquid necessario satisfaciēdū sit dispositus ad cōsiliū siue iudiciū cōfessoris debite satisfacē deo et pximo tam in rebz q̄z in fama et moribz admittat eū faciēs genuflecti ad pedes eius et ipe semp sedeat ex trāuerso nec eius faciē respiciat siue sit vir siue mulier. ne plus q̄z oporteat erubescētie eius faciat et dicat ei q cōfiteatur p seipm pecca sua put nouit. Ipe aūt cōfessor dū peccor sua exponit pecca diligenter attendat nec molestet eū interim introgādo nisi necessitas urgeat. ut si aliqd dicatur ita inuolute q nō bn̄ intelligēt tūc faciat a cōfitēte bn̄ declarari ut sciat qd sit actur9. Et si dephēdat casū ad se nō ptinē vel cōfitentē ad aliquā restōnē obligari vel sup pecō qd exponit aliq̄z spēalē puisionē oportē fiēi stati ei dicat ne i pcessu obliuiscat. Et silr introget de circūstātiis pecorū si a cōfitēte sine eis pecm dicatur ut ī. dicet pte .iii. ti. ii. et iuxta grauitatē pecorū et cōdicōnē cōfitentiū quo ad arguēdum pecca confessor prudenter se habeat et nō pariformiter ad omnes sed cum simplicibus dulciter se habeat eos diligenter de modo cōfitendi instruēdo. Rudes

et rusticos ne eorum pecca enormia reputent levia durius increpando · sapientes et eruditos urbanius corripiendo · induratos et insensatos acriter arguendo · et quantum fieri potest verbis et exemplis ad compunctionem inducendo / et terrorem extremi iudicii eis incutiendo · Mulieres blandis verbis et mollibus non alliciendo sed potius severis et rigidis corripiendo · et quam citius potest fieri superfluis colloquiis penitus resecatis de ipsis se expediendo · contra quosdam qui quotidie in confessorio cum eis confabulantur et eis longas faciunt predicationes propter quod et ipsi multum tempus amittunt / et aliis sepius occasionem scandali tribuunt ·

Incipit tercia pars huius opusculi de circumstantiarum peccatorum interrogatione ·

Circa tercium principale sciendum quod non sufficit confessorem solum audire ea que sibi a peccatore dicuntur et de aliis ipsum non interrogare nisi persona confitens sit in hiis bene perita et timorata ut sciat se sufficienter confiteri quod raro contingit modernis temporibus / cum pauci circa hoc debitam diligentiam adhibeant / et multi sunt adeo simplices quod nisi interrogentur numquam vere confitebuntur et quod maius est / multi qui secundum seculum sapientes censentur in pertinentibus ad confessionem ignorantes penitus reperiuntur · Ex quo concluditur quod postquam penitens confessus est per seipsum ea que novit · debet confessor ipsum interrogare de hiis que omisit aut minus plene dixit / unde aug · de pe · di · vi · c · i ·